

i Odense-Svendborg-Banen paa $\frac{1}{2}$ Million Kroner eller Rigsdaler, jeg husker det ikke i Dieblifket ret, og de Laan, som skulle optages i Randers-Oreanaa-Banen og i Aarhus-Nyomgaard-Banen. Jeg veed ikke, hvorledes det har sig med Herning-Banen. De kontante Beløb behøve efter min Mening ikke at være større. Det skulde være mig hjært, om Regjeringen vilde have sin Opmærksomhed henvendt navnlig paa at faae de private Baner erhvervede for Staten. Jeg skal tilføie, at jeg har ikke talt, fordi jeg har det Mindste imod, at denne Lov, der foreligger, fremmes. Tværtimod, jeg tror, at der slet ingen Grund er til at lade være at bygge Jernbaner; men det, jeg mener, vi skulle sørge for, er, at Statsborgerne komme til at staa under lige Vilkaar.

C. A. Hansen: Da Liden er saa langt fremrykket, skal jeg aldeles ikke omtale andre Baner end den, der ligger mig nærmest, og ogsaa afholde mig fra at anstille nogenformhelst almindelig Betragtning, da det allerede er slet ved Andre. Jeg synes derimod, at det, som egentlig taler for, at Banen fra Struer til Thisted bør anlægges, er kun flygtig blevet berørt, og det staa derfor maasse ikke lige klart for alle Medlemmer, hvad det egentlig er, den paagældende Egn lider under. Det er jo indlysende, at naar Skibsfarten standser, er hele Lhy næsten affaaaret fra al Forbindelse med den øvrige Verden undtagen ad Landeveien, og selv der kan Forbindelsen kun foregaa med store Hindringer, fordi der er forskjellige Sundsteder, hvor Overfarten paa Grund af ufuldkomment Færgevesen stundom er umulig endogsaa i flere Dage. Indtræder der nu Standsning af Skibsfarten tidlig om Efteraaret eller f. Ex. midt i December — og det hænder jo meget ofte —, maa Behoerne hente deres Varer pr. Age enten fra Aalborg eller fra Struer, hvilket er $8\frac{1}{2}$ Mil den ene Veie og 13 Mil den anden, men det fordyrer Varerne i en overordentlig Grad ikke blot for de Handlende, men ogsaa for Konsumenterne. Man kan sige, at saa kunne de forsyne sig noget tidligere, men det maa man ikke fordrø af dem. De opsætte nemlig gjerne Vinterforsyningen saa længe som muligt, fordi de ere nødte til at give lang Kredit der som andre Steder. De haabe jo paa, at Skibsfarten skal blive aaben mindst til Julen, men det slaar dog ikke saa sjelden feil for dem. Det er imidlertid ikke blot om Vinteren, at vi ere hindrede i Forbindelse med den øvrige Verden. Det hænder ogsaa om Sommeren. Naar der som sidste Sommer staa meget lavt Vand i Fjorden ved langvarige Østenvinde, er Skibsfarten i dens Helhed lammet. Seilskibene kunde lægte sig frem, men Dampskibene ere ude af Stand dertil, ikke at tale om, at de let løbe paa Grund. Vi havde sidste Sommer flere Dage et Dampskib staaende i hver Ende af Fjorden, saa at vi slet ingen Forbindelse havde

med den Del af Verden, der ligger paa den anden Side af Limfjorden. Dertil kommer, at Skibsfarten for os ved Limfjorden vil faae en meget betydelig Hindring, der baade vil genere og forbyrde ikke lidet. Alle Fartøier, der skulle ud af Fjorden, maa nemlig passere baade den faste Bro og Pontonbroen ved Aalborg, og naar der da indtræder Omstændigheder som Modvind og Sligt, kan det give et Ophold af flere Dage. Ogsaa det er en særdeles stor Øene. Nu er det jo naturligt, at, naar man har saa mange Besværligheder og Ulemper i al Trafik, og en Jernbane flere Gange har været foreslaaet, faar Befolkningen meget let en Følelse af, at den er lidt stedmoderlig behandlet, og den haaber, at dens Villighedskrav dog en Gang vil blive taget i Betragtning. Dertil synes der ogsaa at være nogen Tilbøjelighed. Regjeringen har allerede en Gang anerkjendt, at der er et berettiget Krav fra denne Egns Side, idet endogsaa forskjellige Ministerier have fremlagt Forslag til Anlæg af en Jernbane fra Struer til Thisted. Og selv da Sagen første Gang var for i Folkethinget, udtalte Udvalgets Ordfører, at Udvalget ikke i og for sig havde Noget mod denne Bane, men at det var Ottesund, der var i Veien, da man ikke var paa det Rene med, om man skulde have en fast Bro eller en Demning, eller om man overhovedet skulde have nogen af Delene. Ellers havde man Intet mod Banen. Sidste Gang, da Sagen var til Forhandling i det andet Thing, kom den endog saa vidt, at Udvalget stillede Struer-Thisted Banen i Spidsen for sin Betænkning, og da glædede vi os Alle og mente: ja, nu opnaa vi at faae vort kjereste Ønske opfyldt. Men paa een Gang kom der en uventet Hindring, og saa blev Forslaget atter fkrinlagt. Nu har Regjeringen tredje Gang fremlagt dette Forslag, og taget sig med Varne deraf. Jeg har derfor nu det Haab, at denne Gang vil Sagen dog blive bragt til en lykkelig Ende. Jeg har det Haab, at det høie Landssting vil anerkjende det Nødvendige i det Krav, denne Egn har, denne vel affides liggende, men dog frugtbare og gode Egn, som ikke er saa ubetydelig, som den ærede 2den Landsstingsmand for 10de Kreds (Bessøn) vilde gjøre den til; thi den Del af Thisted Amt, som mest umiddelbart vil blive betjent af den foreslaaede Bane, har dog et Flaadendhold af næsten 19 Kvadratinil, — den er altsaa omtrent lige saa stor som Holland, — og den har 8,000 Tønder Hartkorn og 36,000 Indbyggere. Det er derfor ikke saa ganske lille en Blet, som denne Bane kommer tilgode. Jeg har ogsaa det Haab, at Folkethinget nu vil gaa ind paa Sagen og give Samtykke til Banens Anlæg, efter at det har viist sig, at Oddesundspørgsmaalet ikke længere er nogen Hindring, det staa maasse tilfældigt som et frit Spørgsmaal i Lovforslaget, men i alt Fald hvad der er foreslaaet, er Transport med Dampskibet, som er det billigste af de Transport-